

Tak jo!!! Zas ta kola

Předesílám, že tentokrát jsem fakt nechtěla nic psát, ale vidím, že Mili se na mě odkazuje, proto jen pár základních info.

Výprava, která měla absolvovat tento výlet se co do počtu zúčastněných smrškla na 3 kusy (Ríša, Milan a opět já).

Chlapi mě potěšili hned na začátku -protože jsem se včas nedostavila na smluvené místo -ihned mě sprdli za připravený batůžek (musela jsem jej nechat doma) a vyhnali mě hned na kopec na Vítovku a Heřmanice. Nejvíc mě dokáže nas....., když šlapu a pomalu plivu krev a pánové přede mnou při jízdě v klidu kecají (ze mně by v tu chvíli nevypáčil slovo ani farář u zpovědi). No, po mírných peripetiích se dostáváme do Vítkova (čekat na Bekiho -.....nedojel). Vydáváme se tedy dál -kam přesně jedem nevím, protože na dotaz k tomuto tématu mi Ríša odpovídá -" Radši Ti to ani nebudu říkat" -to mě fakt uklidnil a hned se mi jede líp. Jedem, jedem, jedem (nevím, kolik je stupňů, ale už jedu jen v plavkách je mi pořád vedro) -moc toho nenamluvíme, až když smýkám kolo přes klády zabírající celou cestu Milan prohlašuje: " To je ale nádherné zákoutí, že Hančo" -(no -nezabíli byste ho??) -já své chutě zatím krotím, protože kolem nedokážu hodit na vzdálenost, ve které Popík stojí. ASI BUDU MUSET POTRÉNOVAT hod jakýmkoliv předmětem na cíl- UPLATNILA BYCH TO UŽ NA NĚKOLIKA NAŠICH VÝPRAVÁCH !!). Když to ale rozchodím, uznávám, že okolí Moravice je opravdu hezké. A pozór !!! Blyská se na lepší časy -dojíždíme do hospody v Hradci nad Moravicí -no prostě nádhera. Chlapi sedí u piva, já fičím do řeky (raci- neraci, pijavice -nepijavice) a docela dlouho se máchám (pohoda -kdyby bylo na mně, nikam bych už jet nemusela). Šéf výpravy Mili, ale velí odjezd, tak nasedáme a zas jedem. Milan se po jedné 12 a jedné 10 (pivo) rozněžňuje u louky (-bývalé centrum celostátních pionýrských táborů) a tak ho to vzalo, že sjíždí z cesty a zázrakem trefuje asi metrovou mezeru mezi dvěma smrky, umně se vyhýbá následujícímu pařezu a jakoby nic, vjíždí zpět na cestu (my se s Ríšou můžeme potřhat smíchy -faktem je, že pionýři jsou pionýři a už s leckým to zamávalo). Smích mě okamžitě přechází při pohledu na stoupák, který musíme vyjet. Já zbaběle lezu z kola po několika metrech, ale kolegové cyklisti jsou frajeři a vyjíždějí (klobouk dolů). Zbytek cesty ubíhá bez zvláštních zážitků (kopec, rovina, kopec, hospoda ... a tak) -kromě těch hospod je to ale makačka. Dojíždíme do Oder, volejbálek na stadionu a pak kolaudace u Ivči a Radima -já v rámci únavy a lehkého ovlivnění alkoholem frajeřím, že umím uvařit super zelňačku -okolí se toho nějak chytá a tak bacha: V sobotu 24.7. jsem nucena donést vzorek na staďák (někdy se fakt oplácí držet h...). Jediné, co mě uklidňuje, jsou ty 2 litry Metaxy, které Jarda M. prohrál s Česťou a je mi jasné, že je taky přinese.

PS: ještě několik výprav a bude ze mě renomovaný reportér

H.